

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **B. F.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 lutego 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 26 lipca 2024 r., sygn. akt II AKa 300/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku Białej

z dnia 23 stycznia 2023 r., sygn. akt III K 120/19,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

Obrońca skazanego B. F. adw. D. K. (kasację wywiodła też druga obrońca w/w adw. K. G.) wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty naruszenia prawa procesowego, mającego – zdaniem obrońcy – istotny wpływ na treść orzeczenia, a dotyczące nierzetelnej, w jego ocenie, kontroli odwoławczej. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia skarżący zawarł również wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego w stosunku

do skazanego do czasu rozpoznania kasacji. Argumentował to stanem zdrowia skazanego oraz jego córki A. F..

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o ich oddalenie jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w nadzwyczajnych środkach zaskarżenia zarzutów, co wymaga dokonania ich pogłębionej analizy, ale oceniając ich rangę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji obrońców w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Nie jest w tym kontekście wystarczające samo przekonanie obrońcy co do skuteczności zarzutów kasacyjnych, co w ocenie Sądu Najwyższego wcale nie świadczy o błędności zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności pozwalających na uznanie, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego niekorzystne, nieodwracalne skutki. Żadnego znaczenie w kontekście możliwości skorzystania z instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. nie mają te wskazywane przez wnioskodawcę okoliczności związane ze stanem zdrowia skazanego oraz jego sytuacją rodzinną. Uwzględnienie tego rodzaju zaszłości może nastąpić w oparciu o przepisy Kodeksu karnego wykonawczego (art. 151 § 1 k.k.w. – odroczenie lub art.

153 § 1 k.k.w.) nie są to natomiast przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe postanowiono jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]